

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23CoE/308/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203258
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3812203258.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00686930, právne zast. MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, Bratislava, IČO: 36715662, proti povinnému: H. O., bytom X. XXX, o vymoženie 332,40 eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 9Er/585/2012-29 zo dňa 28. mája 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Kamila Lišku o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 44 ods. 2, Ex.por., § 53 ods. 4, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj Smernicu Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedol, že oprávnený sa návrhom zo dňa 01.02.2012 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému, na základe rozhodcovského rozsudku, sp.zn. II/2011-7724 vydaného jediným rozhodcom JUDr. Ľubicou Ličkovou dňa 21.11.2011 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2011 a vykonateľnosť dňa 28.11.2011. Z predloženého exekučného titulu zistil, že dňa 01.12.2001 bola medzi oprávneným a povinným uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 04-0000236270, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý spotrebiteľský bezúčelový úver vo výške 1.327,76 eur za podmienok uvedených v zmluve. Povinný, ako dlžník, sa zaviazal úver splatiť v 60. mesačných pravidelných splátkach, každá vo výške 31,87 eur. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na vzťah medzi veriteľom (právnym oredchodcom oprávneného) a dlžníkom (povinným) je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Aplikácia spotrebiteľského práva sa vzťahuje aj na každého ďalšieho veriteľa, ktorý pohľadávku voči povinnému z tejto zmluvy nadobudol. Preskúmaním rozhodcovskej doložky, vzhliadol súd prvého stupňa v takto ustanovenom zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. V danom prípade bola voľba riešenia sporov v rozhodcovskom konaní jednostranná, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstarat', čiže predtým, ako k uzatvoreniu zmluvy vôbec pristúpil. Faktickým subjektom, ktorý definuje, ako sa budú prípadné spory riešiť je v tomto prípade oprávnený, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej podmienky hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy, ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť potom základom právomoci rozhodcovského súdu. Ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Predložený rozhodcovský rozsudok, vzhľadom na

absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený, podľa ktorého cieľom úpravy § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré ustanovenie rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky ale, ak sa tak rozhodne, v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené ustanovenie teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2CoE/333/2011 zo dňa 30.09.2011 a uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 9CoE/18/2010. Pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzatvorená úverová zmluva, podľa ktorej dlžníkom bol subjekt, spĺňajúci podmienky pre jeho označenie za spotrebiteľa, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred dňom 01.01.2008 z takto uzavretej úverovej posudzovať podľa ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Pretože v preskúmvanej veci bola úverová zmluva uzavretá dňa 10.10.2005, môže byť právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi posudzovaná len podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a Obchodného zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Rozpor s týmito zákonmi nebol súdom prvého stupňa v rozhodcovskom rozsudku, ba ani z úverovej zmluvy zistiteľný. V prejednávanej veci sa stal rozsudok rozhodcovského súdu právoplatný a vykonateľný aj z dôvodu, že povinný nepodal ani opravný prostriedok podľa § 3 zákona o rozhodcovskom konaní - žiadosť na preskúmanie rozsudku iným rozhodcom, ani žalobu na súd na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní. Zásada uvedená v odseku 47 rozsudku Súdneho dvora EÚ C-40/08 stanovuje hranice pre konanie exekučného súdu bez návrhu, a to práve v neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní je formou mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý možno prirovnáť k dovolaniu na Najvyšší súd. Aj právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré trpí niektorou z väd, uvedených v § 237 O.s.p., zostáva exekučným titulom v zmysle § 41 Ex.por., pokiaľ nie je na základe podaného dovolania zrušené. To platí aj v prípade, že sa takýmto rozsudkom rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu. Oprávnený poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 18CoE/924/2009, sp.zn. 18CoE/927/2009, sp.zn. 18CoE/954/2009. Súd prvého stupňa napriek tomu, že nenastala ani jedna skutočnosť, uvedená v § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, bez ďalšieho konštatoval, že rozsudok sa prieči dobrým mravom, pričom neuviedol, na základe čoho k takému záveru dospel. Oprávnený žiada, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie tak, ako to žiada v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V preskúmvanej exekučnej veci dospelo exekučné konanie do štádia posudzovania splnenia tých zákonom stanovených procesných predpokladov, za ktorých súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Po podaní žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Ex.por. súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, z hľadiska ich súladu so zákonom. Okrem iného skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania podľa § 103 O.s.p. V štádiu, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom, sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu.

Námietka oprávneného, že v prejednávanej veci sa stal rozsudok rozhodcovského súdu právoplatný a vykonateľný z dôvodu, že povinný nepodal ani opravný prostriedok podľa § 3 zákona o rozhodcovskom konaní - žiadosť na preskúmanie rozsudku iným rozhodcom, ani žalobu na súd na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní neobstojí. Exekučný súd síce nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, to však ešte neznamená, že nedohliada na to, aby exekúcia bola vykonávaná v súlade so zákonom. Ak totiž zistí, že je dôvod na jej zastavenie, tak ju zastaví, prípadne aj bez návrhu (§ 58 ods. 1 Ex.por.). Túto možnosť a aj povinnosť má v ktorejkoľvek fáze exekučného konania. Z uvedeného vyplýva, že aj eventuálne vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, vydanie upovedomenia o začatí exekučného konania, či vydanie exekučného príkazu a samotné uskutočňovanie exekúcie jednotlivými spôsobmi uvedenými v § 63 Ex.por. sú pre exekučný súd z tohto pohľadu právne irelevantné.

Exekučný súd je v zmysle vyššie uvedeného, teda v každej fáze exekučného konania ex offo povinný skúmať, či tu nie je daný niektorý z dôvodov, pre ktorý by musel exekúciu zastaviť. Takúto možnosť mu poskytuje § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekúciu možno zastaviť podľa § 57 ods. 2 Ex.por. aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení Ex.por. alebo osobitného zákona. Ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní ukladá súdu zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky uvedené v ods. 1 písm. b/ alebo c/ citovaného zákona, teda najmä, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Pred zastavením exekúcie alebo exekučného konania sa potom súd zaoberá zisťovaním najmä, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na takéto plnenie.

Pokiaľ bol vo veci vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý vychádzal z neplatnej rozhodcovskej doložky, súd prvého stupňa už v tomto štádiu exekučného konania, keď rozhodoval o tom, či exekútora poverí vykonaním exekúcie alebo nie, na základe jeho žiadosti, túto správne zamietol, a preto mal odvolací súd za to, že boli splnené predpoklady pre potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.